

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΟΥΜΑΣ

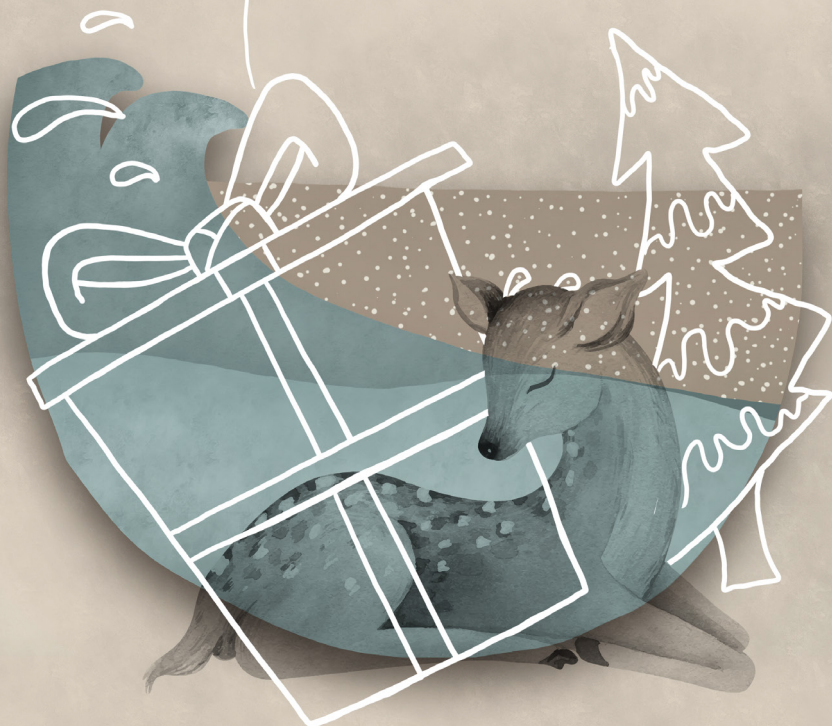
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ

δώρο

την

25^η

Ιουνίου



FYLATOS PUBLISHING

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΟΥΜΑΣ



Copyright για την ελληνική έκδοση
Δημήτρης Δούμας

© Εκδόσεις Φυλάτος, © Fylatos Publishing, Θεσσαλονίκη 2023

Συγγραφέας: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΟΥΜΑΣ

Επιμέλεια: © Fylatos Publishing

Γραφιστική επιμέλεια: Χρύσα Γκανούδη © Fylatos Publishing

Επιτρέπεται η αναδημοσίευση τμήματος του παρόντος έργου για λόγους σχολιασμού ή κριτικής. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση περιορισμένων τμημάτων για επιστημονικούς λόγους, με υποχρεωτική αναγραφή του τίτλου του έργου, των συγγραφέων, του εκδότη, της σελίδας που αναδημοσιεύεται και της ημερομηνίας έκδοσης. Απαγορεύεται οποιαδήποτε διασκευή, μετάφραση και εκμετάλλευση, χωρίς αναφορά στους συντελεστές του βιβλίου και γραπτή άδεια του εκδότη και των συγγραφέων σύμφωνα με τον νόμο.

© Εκδόσεις Φυλάτος, © Fylatos Publishing
e-mail. contact@fylatos.com
web: www.fylatos.com

ISBN: 978-960-658-185-4

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ
δώρο ^{την} 25^η
Ιουνίου

Εκδόσεις Φυλάτος
Fylatos Publishing
MMXXIII

Στους γονείς μου

Λονδίνο vs Ελλάδα

Ήταν ένα όμορφο και ηλιόλουστο μεσημέρι παραμονής Χριστουγέννων. Το δωμάτιο ήταν ζεστό, καθώς ολημερίς έκαιγε το τζάκι στο σπίτι των Άνταμς. Πώς να μην έκαιγε άλλωστε...

Ο πατέρας Τζον Άνταμς ήταν Άγγλος, αλλά βρέθηκε για επαγγελματικούς λόγους στην απομακρυσμένη περιοχή των Πρεσπών στον νομό Φλώρινας. Είχε σπουδάσει γεωπονική στο πανεπιστήμιο της Οξφόρδης με εξειδίκευση στη διαφύλαξη και προστασία των σπάνιων ειδών. Η εξειδίκευση ήταν το μεγαλύτερο κίνητρο για να μεταναστεύσει από τη χώρα του στην άσημη, για πολλούς, περιοχή της Φλώρινας. Άγνωστή για αρκετούς, όχι όμως για τους φυσιολάτρεις και για όσους τρέφουν ιδιαίτερη αγάπη για την προστασία των σπάνιων ειδών... και αυτή η περιοχή φημίζεται για τα σπάνια είδη τα οποία φιλοξενεί.

Η γυναίκα του, Αντιγόνη ήταν από την Ελλάδα και πιο συγκεκριμένα από την περιοχή της Έδεσσας. Γνωρίστηκαν κατά τη διάρκεια των σπουδών τους, καθώς εκείνη είχε επιλέξει να σπουδάσει στο ίδιο πανεπιστήμιο, όμως σε διαφορετική ειδικότητα. Σπούδασε ιατρική και μάλιστα ήταν πάρα πολύ καλή στην ειδικότητά της. Μεταξύ τους αναπτύχθηκε ένας ισχυρός δεσμός και πολύ σύντομα η γνωριμία τους εξελίχθηκε σε σοβαρή σχέση που οδηγήθηκε σε γάμο. Οι δυο τους έπλεαν σε πελάγη ευτυχίας, καθώς ένιωθαν πως ήταν γεννημένοι ο ένας για τον άλλον.



Μετά από λίγους μήνες γάμου ήρθε και η πιο ευχάριστη είδηση για το ζευγάρι, μία είδηση που θα αποτελούσε το επιστέγασμα της σχέσης τους, αφού γεννήθηκε ο Βασίλης τους. Ένα

παιδί πανέμορφο με καταγάλανα μάτια, αγγελικό πρόσωπο, που τα χαρακτηριστικά του έδεναν αρμονικά το ένα με το άλλο. Δεν υπήρχε μεγαλύτερη χαρά στη ζωή και των δύο γονέων.



Το ίδιο διάστημα ήρθε στο προσκήνιο μία επαγγελματική ευκαιρία που ικανοποιούσε τις φιλοδοξίες του Τζον. Η πρόσκληση εργασίας για τη διαφύλαξη και προστασία των σπάνιων ειδών στην περιοχή των Πρεσπών του νομού της Φλώρινας. Οι γονείς του Τζον, Άγγλοι αριστοκράτες δυσσασχέτησαν στην ιδέα της απομάκρυνσης του ζεύγους από την Αγγλία και πρόβαλαν σθεναρές αντιδράσεις, όμως τόσο η προοπτική της εργασίας, όσο και η βαθύτατη επιθυμία της Αντιγόνης να γυρίσει στη χώρα της και να αναζητήσει εργασία πάνω στην επιστήμη της, οδήγησαν την οικογένεια

να πάρει αυτήν τη σημαντική απόφαση.

Πολύ σύντομα μετακινήθηκαν προς τον ειδυλλιακό αυτό προορισμό που η φύση αποτελεί το κυρίαρχο στοιχείο, δημιουργώντας αναρίθμητες στιγμές χαλάρωσης, γαλήνης και ψυχικής ευμάρειας.

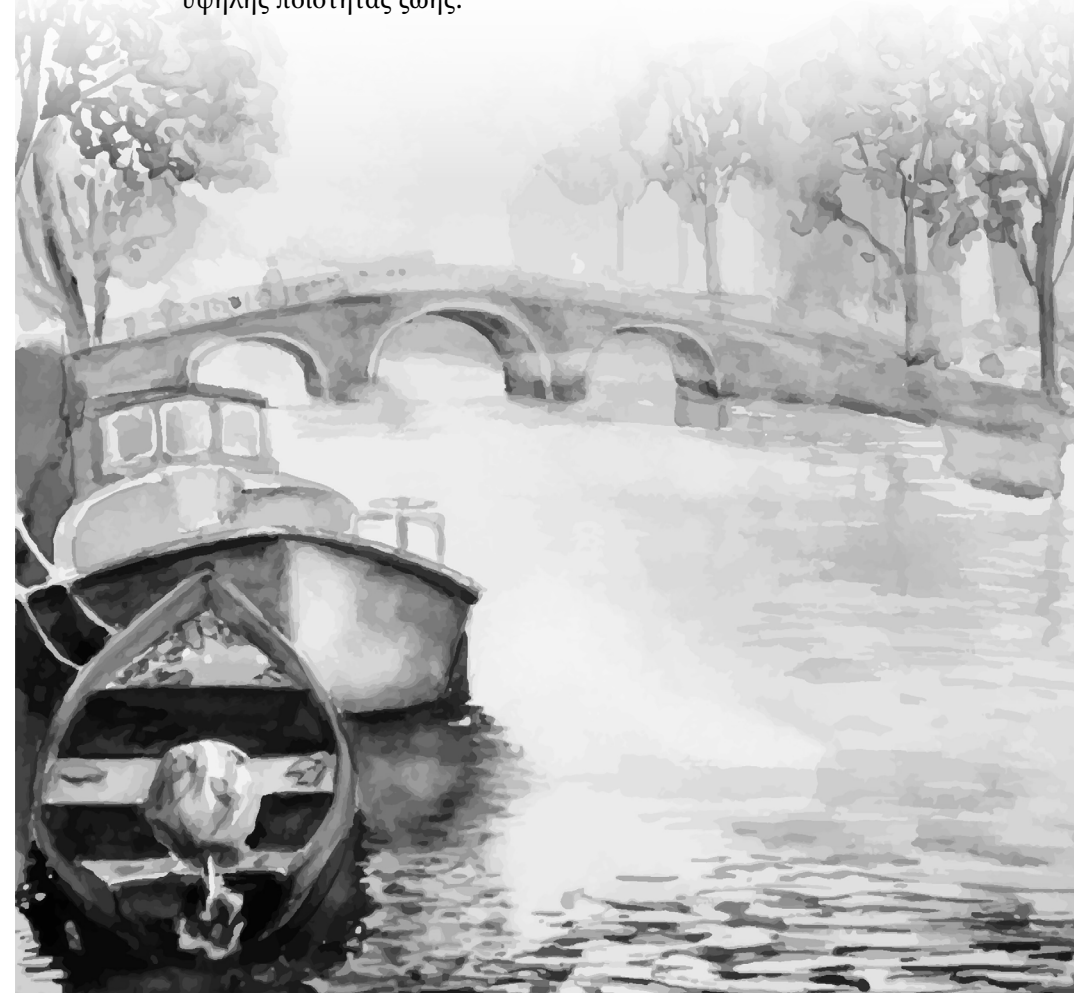
Η Γεωργία συμφοιτήτρια και επιστήθια φίλη της Αντιγόνης και ο σύζυγός της Παναγιώτης ήταν αυτοί που τους βοήθησαν να βρουν το σπίτι που θα φώλιαζε τη νέα ζωή της οικογένειας στην Ελλάδα.



Το σπίτι ήταν σ' ένα χωριό των Πρεσπών, τον Άγιο Γερμανό. Ένα από τα πιο όμορφα και γραφικά χωριά της περιοχής, που μέχρι και σήμερα διατηρεί αναλλοίωτο τον παραδοσιακό του χαρακτήρα και την αρχιτεκτονική με τα πολλά πέτρινα σπίτια.

Το νέο τους σπίτι ήταν δίπλα στον παραδοσιακό νερόμυλο, πέτρινο με ξύλινη επένδυση, σε εξαιρετική τοποθεσία που μπορούσε κανείς να παρατηρήσει όλο το φυσικό κάλλος της περιοχής. Από τη βεράντα τους εύκολα μπορούσαν να διακρίνουν τις δύο λίμνες. Στο κέντρο του σαλονιού δέσποζε η παρουσία ενός τεράστιου τζακιού, που όταν ήταν αναμμένο δημιουργούσε μία υπέροχη ατμόσφαιρα σε όλο το σπίτι. Ήταν ένα υπέροχο σπίτι που θα γέμιζε με την αγάπη και τη χαρά της οικογένειας Άνταμς.

Πάντα ήθελε η Αντιγόνη να επιστρέψει στην Ελλάδα και να ασκήσει την ιατρική και μάλιστα όταν άκουσε για τη Φλώρινα ενθουσιάστηκε γιατί αυτή της πρόσφερε υποστηρικτικό εκπαιδευτικό περιβάλλον, συναρπαστικές ερευνητικές ευκαιρίες και υψηλής ποιότητας ζωής.



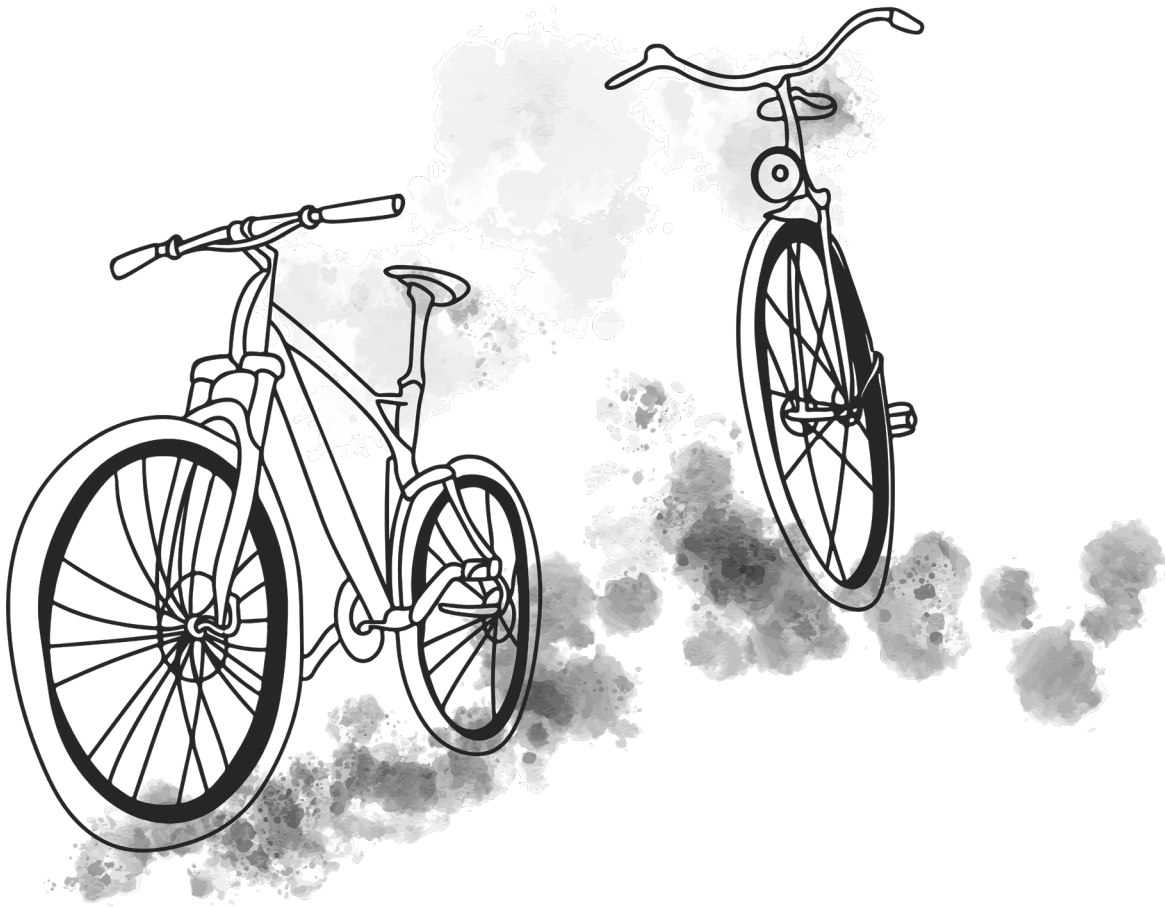
Τρία χρόνια πριν

Όμως κάτι την κράτησε μακριά από τα όνειρά της ...

Πίσω στον χρόνο... Τρία χρόνια πριν...Ο Βασίλης ήταν 8 χρονών! Πατέρας και γιος ξεκίνησαν να πάνε μία βόλτα με το ποδήλατο στο βουνό, ακολουθώντας ένα μονοπάτι που κάθε 300 μέτρα στένευε και δυσχέραινε την ποδηλασία. Το χόμπι τους ήταν η ορεινή ποδηλασία. Η συγκίνηση της οδήγησης σε μονοπάτια λόφου, που παίρνει αιχμηρές στροφές και η υπέρβαση των εμποδίων μπορεί να γινόταν συναρπαστική και στο τέλος της διαδρομής ένιωθαν μία απέραντη ικανοποίηση. Είχαν ταυτόχρονα την αίσθηση σύνδεσης με τη φύση και μια ευκαιρία να απολαύσουν την ομορφιά της υπαίθρου.

Εκείνη την ημέρα είχε ρίξει μία μεσημεριανή μπόρα και η ανάβαση στο βουνό γινόταν όλο και πιο δύσκολη. Συνέχιζαν να απολαμβάνουν τις ομορφιές της φύσης και να αισθάνονται τη νοτισμένη γη με όλες τις αισθήσεις τους,όταν κάποια στιγμή ο Βασίλης παρασύρθηκε από την παιδική αθωότητά του, ξεφεύγοντας από την επιτήρηση του κύριου Τζον. Ο Βασιλάκης εντόπισε ένα σκιουράκι το οποίο κατευθυνόταν προς ένα δέντρο στις παρυφές του βουνού στην περιοχή των Πρεσπών...Καθώς είδε το σκιουράκι προσπάθησε να το προλάβει,κάνοντας πετάλι όσο πιο γρήγορα μπορούσε, αγνοώντας τις φωνές του πατέρα του να μειώσει την ταχύτητα του ποδηλάτου...

Δυστυχώς τα πράγματα δεν εξελίχθηκαν ομαλά για το παιδί... Τα φρένα δεν έπιασαν με αποτέλεσμα να πέσει πάνω σε ένα βραχώδες μέρος. Πετάχτηκε από το ποδήλατο και το κτύπημα ήταν δυνατό, προσγειώθηκε με δύναμη πάνω σε βράχο κτυπώντας τον λαιμό του και την πλάτη. Νοσηλεύτηκε πολλές ημέρες, αλλά ο μικρός Βασίλης είχε τραυματιστεί στη σπονδυλική στήλη. Από τότε το παιδί βρισκόταν καθηλωμένο σε ένα αμαξίδιο στερώντας από το Βασίλη τη δυνατότητα να γευτεί τη χαρά των παιδικών χρόνων του, την αθωότητα και το παιχνίδι με τα υπόλοιπα παιδιά της ηλικίας του.



Η ιδέα να έχουμε Χριστούγεννα όλο τον χρόνο είναι μια υπέροχη σκέψη. Αντιπροσωπεύει το πνεύμα της γενναιοδωρίας, της αγάπης και της καλοσύνης που συχνά συνδέουμε με την περίοδο των γιορτών. Φανταστείτε αν κάθε μέρα ξυπνούσαμε με τον ίδιο ενθουσιασμό και χαρά όπως το πρωί των Χριστουγέννων, πρόθυμοι να μεταδώσουμε την ευτυχία στους άλλους και να κάνουμε τη διαφορά στη ζωή τους.

Το να έχουμε Χριστούγεννα όλο τον χρόνο σημαίνει ότι θα αφιερώνουμε χρόνο για τους αγαπημένους μας, θα ευτιμούμε τα μικρά πράγματα και θα είμαστε ευχνώμονες. Θα σημαίνει να δείχνουμε καλοσύνη και συμπόνια σε όσους είναι λιγότερο τυχεροί και να σωροπίζουμε χαρά όπου κι αν πάμε.

Μέσα από την ιστορία του μικρού Βασίλη αναδεικνύεται η ανάγκη να διατηρήσουμε όλα αυτά τα θετικά συναισθήματα, γιατί με αυτόν τον τρόπο αφήνουμε ορθάνοιχτη την πόρτα να συμβούν αναπάντεχα πράγματα στη ζωή μας. Όπως αναπάντεχα γεγονότα συνέβησαν στη ζωή του Βασίλη. Θα καταφέρει ο Βασίλης να ξανασυναρτήσει τον φίλο του Λάωβο;

